

BELGISCHE SENAAAT**SENAT DE BELGIQUE****ZITTING 1980-1981****SESSION DE 1980-1981**

17 JUNI 1981

17 JUIN 1981

Voorstel van wet tot invoeging van een artikel 519bis in het Gerechtelijk Wetboek**Proposition de loi introduisant un article 519bis dans le Code judiciaire**

(Ingediend door de heer Flagothier c.s.)

(Déposée par M. Flagothier et consorts)

TOELICHTING**DEVELOPPEMENTS**

Dit voorstel van wet strekt tot aanvulling van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, die betrekking hebben op de betekening bij deurwaardersexploot en vooral op de nadere regeling daarvan.

Artikel 35 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt het volgende : « Indien de betekening niet aan de persoon kan worden gedaan, geschiedt zij aan de woonplaats of, bij gebreke van een woonplaats, aan de verblijfplaats van de geadresseerde en, voor een rechtspersoon, aan de maatschappelijke of de administratieve zetel.

Het afschrift van de akte wordt ter hand gesteld aan een bloedverwante, aanverwante, dienstbode of aangestelde van de geadresseerde.

Het mag niet worden ter hand gesteld aan een kind dat geen volle 16 jaar oud is.

De commissaris van politie moet aan de optredende gerechtsdeurwaarder de plaats aanwijzen waar de partij verblijft, wanneer die haar bekend is en de partij geen woonplaats heeft. »

Verder bepalen de artikelen 37 en 38 van hetzelfde Wetboek het volgende :

« Artikel 37. — Ingeval het exploit niet kan worden betekend zoals bepaald is in artikel 35, bestaat de betekening in de afgifte van het afschrift van het exploit op het hoofd-

La présente proposition de loi tend à compléter les dispositions du Code judiciaire relatives à la signification par exploit d'huissier et plus particulièrement aux modalités de celle-ci.

L'article 35 du Code judiciaire dispose que : « Si la signification ne peut être faite à la personne, elle a lieu au domicile, ou à défaut de domicile, à la résidence du destinataire et, s'il s'agit d'une personne morale, à son siège social ou administratif.

La copie de l'acte est remise à un parent, allié, préposé ou serviteur du destinataire.

Elle ne peut être remise à un enfant qui n'a pas atteint l'âge de 16 ans accomplis.

Le commissaire de police lorsqu'il en est instruit doit donner à l'huissier de justice instrumentant l'indication du lieu de résidence de la partie qui n'a pas de domicile. »

Les articles 37 et 38 du même Code précisent en outre :

« Article 37. — Dans le cas où l'exploit n'a pu être signifié comme il est dit à l'article 35, la signification consiste dans la remise de la copie de l'exploit au bureau central des

kantoor van de gerechtsdeurwaarders, waar dit bestaat, anders op het politiecommissariaat en, waar geen commissaris van politie is, aan de burgemeester, aan een schepen of aan een ambtenaar die daartoe opdracht heeft.

De gerechtsdeurwaarder laat in de woonplaats of, bij gebreke van een woonplaats, in de verblijfplaats van de geadresseerde, onder gesloten omslag, een bericht achter, waarin hem kennis wordt gegeven van de aanbidding van het exploit en waarin de plaats wordt opgegeven waar hij het kan afhalen.

De Koning richt het hoofdkantoor van de gerechtsdeurwaarders op in de stadscentra die hij bepaalt. Hij regelt de bevoegdheden en de werkwijze ervan.

Artikel 38. — Het hoofdkantoor, de commissaris van politie, de burgemeester, de schepen of de ambtenaar die daartoe opdracht heeft, naar gelang van het geval, neemt de passende maatregelen om het afschrift ten spoedigste te doen toekomen aan de belanghebbende. Zij berichten de optredende gerechtsdeurwaarder op welke datum het afschrift van het exploit ter hand gesteld is aan de geadresseerde of aan een van de personen in artikel 35 bedoeld. »

De dagelijkse ervaring leert echter dat de commissariaten van politie, de burgemeesters, de schepenen of de gemeentelijke ambtenaren steeds meer betekeningen ontvangen waarvan de afgifte voor de gemeenten een last meebrengt die zij om geen enkele reden nog langer te dragen zouden moeten hebben.

Het schijnt ook dat bepaalde deurwaarders zich niet veel moeite getroosten om in de woon- of verblijfplaats van de betrokkene iemand te vinden aan wie de betekening kan worden gedaan en dat zij zich bovendien verlaten op de gemeentelijke instanties bedoeld in de artikelen 37 en 38 van het Gerechtelijk Wetboek.

Daarom lijkt het redelijk te verlangen dat de deurwaarder zijn aandeel draagt in de lasten die de afgifte van het exploit voor de gemeenteoverheid meebrengt.

De billijkste manier om daartoe te komen zou zijn dat de deurwaarders verplicht worden een deel van hun recht aan de betrokken gemeenten af te staan.

De artikelen 519 v.v. van het Gerechtelijk Wetboek bepalen de regels van « het tarief » van de deurwaarders, op grond waarvan het koninklijk besluit van 30 november 1976 is genomen tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke zaken en van het tarief van sommige toelagen.

Wij stellen derhalve een artikel 519bis voor waarin bepaald wordt dat ingeval het exploit ter uitvoering van artikel 37 van het Gerechtelijk Wetboek wordt afgegeven aan het commissariaat van politie, de burgemeester, een schepen of een ambtenaar die daartoe opdracht heeft, de optredende deurwaarder gehouden is aan de gemeente een bedrag te

huissiers de justice là où il existe, sinon au commissariat de police, au bourgmestre, à un échevin ou au fonctionnaire délégué à cet effet.

L'huissier de justice laisse au domicile ou à défaut de domicile, à la résidence du destinataire, sous enveloppe fermée, un avis l'informant de la présentation de l'exploit et lui indiquant le lieu où il pourra le retirer.

Le Roi institue le bureau central des huissiers de justice dans les centres urbains qu'il détermine. Il en règle les attributions et le fonctionnement.

Article 38. — Le bureau central, le commissaire de police, le bourgmestre, l'échevin ou le fonctionnaire délégué à cette fin, selon le cas, prend les mesures utiles pour que la copie parvienne à l'intéressé dans le plus bref délai. Il avise l'huissier de justice instrumentant de la date à laquelle la copie de l'exploit a été remise au destinataire ou à l'une des personnes prévues à l'article 35. »

Or, l'expérience quotidienne montre que les commissariats de police, les bourgmestres, les échevins ou les fonctionnaires communaux reçoivent de plus en plus de significations dont la remise aux notifiés entraîne une charge pour les communes qui n'ont aucune raison de devoir encore supporter celle-ci.

Il semble aussi que certains huissiers ne s'acharnent guère à trouver au domicile ou à la résidence du signifié une personne à laquelle faire la signification et s'en remettent pour le surplus à l'initiative des autorités communales visées aux articles 37 et 38 du Code judiciaire.

C'est pourquoi il paraît raisonnable d'imposer à l'huissier instrumentant une participation aux charges de la remise de l'exploit par les soins de l'autorité communale.

La manière la plus équitable de rechercher cet objectif serait d'imposer aux huissiers la cession aux communes concernées d'une part de leur droit.

Les articles 519 et suivants du Code judiciaire déterminent les règles « du tarif » des huissiers, textes sur la base desquels a été pris l'arrêté royal du 30 novembre 1976 fixant le tarif des actes accomplis par les huissiers de justice en matière civile ainsi que celui de certaines allocations.

Il est dès lors proposé d'insérer un article 519bis qui disposerait que dans le cas où l'exploit est remis en exécution de l'article 37 du Code judiciaire, au commissariat de police, au bourgmestre, à un échevin ou au fonctionnaire délégué à cet effet, l'huissier instrumentant serait tenu de payer à la commune une somme égale à la moitié du droit qui lui est dû

betalen gelijk aan de helft van het recht dat hem verschuldigd is krachtens het koninklijk besluit van 30 november 1976, en dit als schadeloosstelling voor de lasten die voor de gemeente verbonden zijn aan de maatregelen die moeten worden genomen om een afschrift van het exploit aan de betrokkenen te doen toekomen.

*
**

VOORSTEL VAN WET

Het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met een artikel 519*bis*, luidende :

« *Artikel 519bis.* — Ingeval het exploit ter uitvoering van artikel 37 wordt afgegeven op het commissariaat van politie, aan de burgemeester, aan een schepen of aan een ambtenaar die daartoe opdracht heeft, is de optredende deurwaarder gehouden aan de gemeente als deelneming in de kosten een bedrag te betalen, gelijk aan 50 pct. van zijn recht.

De Koning stelt nadere regels voor de betaling aan de gemeente. »

aux termes de l'arrêté royal du 30 novembre 1976. Ceci à titre de dédommagement pour les charges que représentent pour la commune les mesures à prendre pour faire parvenir la copie de l'exploit aux intéressés.

G. FLAGOTHIER.

*
**

PROPOSITION DE LOI

Le Code judiciaire est complété par un article 519*bis* libellé comme suit :

« *Article 519bis.* — Dans le cas où l'exploit est remis, en exécution de l'article 37, au commissariat de police, au bourgmestre, à un échevin ou au fonctionnaire délégué à cet effet, l'huissier instrumentant est tenu de payer à la commune, à titre de participation aux frais, une somme égale à 50 p.c. de son droit.

Le Roi arrête pour le surplus les modalités du paiement à faire à la commune. »

G. FLAGOTHIER.

M. VAN HERREWEGHE.

G. PAQUE.

G. DESIR.

J. GILLET.